

Το ΕΥΡΩ διάδοχος δώδεκα νομισμάτων

Του κ. Μιχάλη ΓΚΙΟΚΑ

Όταν προ εκατοντάδων ετών Άνδρες σοφοί (Πολιτικοί, Οικονομολόγοι, Νομικοί) σχεδίαζαν και εισήγαγαν στις Χώρες τους τα εθνικά νομίσματα, και όταν αμέσως μετά την λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου άλλοι, επίσης, Άνδρες σοφοί (Πολιτικοί, Οικονομολόγοι, Νομικοί) σχεδίαζαν το νέο ευρωπαϊκό οικοδόμημα (Παρίσι, 1952, ΕΚΑΧ, Ρώμη, 1957, ΕΟΚ, ΕΚΑΕ)¹, δεν ήταν δυνατόν αυτοί οι σοφοί Άνδρες να φαντασθούν, ότι την 1η Ιανουαρίου 2002 μ.Χ. θα εγγράφετο ο θλιβερός και ταυτοχρόνως μεγαλειώδης επιτάφιος λόγος αυτών των εθνικών νομισμάτων, εν μέσω ιαχών θριάμβου και άκρατου ευρω-σκεπτικισμού.

Πράγματι, κατά την επερχόμενη 1η Ιανουαρίου 2002 μ.Χ., όταν το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα, το ΕΥΡΩ, θα είναι μία πραγματικότητα *in manu*, τα εθνικά νομίσματα 12 Χωρών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και 5 άλλων μη Μελών, θα είναι ήδη παρελθόν και αντικείμενο συλλεκτικών πόθων.

Παρακάμπτοντες τον κλασικό κανόνα, ότι δηλαδή οι Άνθρωποι στρέφονται συνήθως προς τον ήλιο που ανατέλλει, αποστρεφόμενοι εκείνον που δύει, θα σκιαγραφήσουμε εν συντομία αυτά τα νομίσματα και θα καταθέσουμε τις προσωπικές μας σκέψεις για τα μέτρα εκείνα, που πρέπει να ληφθούν στον τομέα της ενημέρωσης, σήμερα, τρεις μήνες πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002 μ.Χ., για την πλέον ανώδυνη μετάβαση από την δραχμή της Ελλάδος, στο ΕΥΡΩ της Ε.Ε..

Η Αυστρία (έκταση: 84.000 τ.χ., πληθυσμός: 8.092.000 κάτ.) διέθετε ως αυστροουγγρική αυτοκρατορία την κουρόνα, την οποία διαδέχθηκε το σελλίνι το έτος 1923 μ.Χ., και το οποίο, εξαφανισθέν κατά την περίοδο 1938-1945 λόγω γερμανικού μάρκου, επανεμφανίσθηκε το έτος 1947 μ.Χ..

Το Βέλγιο (έκταση: 31.000 τ.χ., πληθυσμός: 10.239.000 κάτ.) διέθετε το βελγικό φράγμο από το έτος 1830 μ.Χ., το οποίο συνδέθηκε διαδοχικώς με την λίρα στερλίνα (1944) και το δολλάριο ΗΠΑ (1946), για να μετάσχει τελικώς στο ευρωπαϊκό νομισματικό σύστημα (1979).

1. Βλ. Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ιω. ΒΛΑΣΣΗΣ, Β. ΔΕΛΗΘΕΟΥ: *Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τόμ. Α΄, Β΄ έκδ. Αθήναι, 2000.*

Η Γαλλία (έκταση: 549.000 τ.χ., πληθυσμός: 59.099.000 κάτ.) διέθετε το γαλλικό χρυσό φράγκο από το έτος 1360 μ.Χ. και από το έτος 1716 μ.Χ. το γαλλικό φάγκο χαρτονόμισμα. Το γαλλικό φράγκο - επίσημο γαλλικό νόμισμα από το έτος 1803 μ.Χ. - ε-χρησιμοποιείτο, επίσης, από τις Χώρες Βέλγιο, Ελβετία, Λουξεμβούργο, καθώς και από τις γαλλικές αφρικανικές αποικίες.

Η Γερμανία (έκταση: 357.000 τ.χ., πληθυσμός: 82.087.000 κάτ.) διέθετε το γερμανικό μάρκο από τον 7ο μ.Χ. αιώνα, το οποίο από το έτος 1876 μ.Χ. κατέστη το μοναδικό νόμισμα της Γερμανικής Αυτοκρατορίας, για να αντικατασθεί το έτος 1923 μ.Χ. από το ραϊχμαρκ, μέχρι το έτος 1948 μ.Χ..

Η Ελλάδα (έκταση: 132.000 τ.χ., πληθυσμός: 10.534.000 κάτ.) διέθετε την δραχμή, το αρχαιότερο νόμισμα του κόσμου από τον 7ο π.Χ. αιώνα (βασιλεύς Φείδων, Άργος, άργυρος βάρους 4,3 γραμμ.). Επανακαθιερώνεται εκ νέου ως εθνικό νόμισμα το έτος 1833 μ.Χ.

Η Ιρλανδία (έκταση: 70.000 τ.χ., πληθυσμός: 3.745.000 κάτ.) διέθετε από τον 10ο αιώνα μ.Χ. την ιρλανδική λίρα, η οποία, μετά από διάφορες ρυθμίσεις κατά περιόδους, καθιερώθηκε ως νομισματική μονάδα της Χώρας το έτος 1927 μ.Χ..

Η Ισπανία (έκταση: 505 τ.χ., πληθυσμός: 39.418.000 κάτ.) διέθετε από το έτος 1808 μ.Χ. την πεσέτα, (το έτος 1868 μ.Χ. καθιερώθηκε ως επίσημο νόμισμα της Ισπανίας), η οποία «εξαφανίζεται» κατά την περίοδο 1936-1939, για να νομιμοποιηθεί εκ νέου ως εθνικό νόμισμα περί το τέλος του έτους 1939 μ.Χ..

Η Ιταλία (έκταση: 301.000 τ.χ., πληθυσμός: 57.078.000 κάτ.) διέθετε, ως διάδοχο πολλών τοπικών νομισμάτων των κυριώτερων πόλεων της, την ιταλική λίρα από το έτος 1808 μ.Χ., η οποία καθιερώθηκε το έτος 1862 μ.Χ. ως η επίσημη κρατική νομισματική μονάδα.

Το Λουξεμβούργο (έκταση: 3.000 τ.χ., πληθυσμός: 433.000 κάτ.) διέθετε το λουξεμβουργιανό φράγκο από το έτος 1848 μ.Χ. και, μετά από διάφορες αλλαγές, το έτος 1958 μ.Χ. προσεχώρησε στην οικονομική ένωση με το Βέλγιο και την Ολλανδία.

Η Ολλανδία (έκταση: 41.000 τ.χ., πληθυσμός: 15.808.000 κάτ.) διέθετε από το έτος 1252 μ.Χ. το φλορίνι, χρυσό κέρμα, το οποίο πολύ αργότερα, το έτος 1816 μ.Χ. καθιερώθηκε ως επίσημη νομισματική μονάδα της Ολλανδίας.

Η Πορτογαλλία (έκταση: 92.000 τ.χ., πληθυσμός: 9.988.000 κάτ.) διέθετε από τον 15ο μ.Χ. αιώνα το εσκούνδο, χρυσό κέρμα, και από τον 17ο αιώνα μ.Χ. το εσκούνδο, χαρτονόμισμα, το οποίο το έτος 1911 μ.Χ. καθιερώθηκε ως επίσημη νομισματική μονάδα της Χώρας.

Η Φινλανδία (έκταση: 338.000 τ.χ., πληθυσμός: 5.175.000 κάτ.) διέθετε από το έτος 1917 μ.Χ. το φινλανδικό μάρκο.

Αυτά τα νομίσματα, λοιπόν, εγκαταλείπονται πλέον, εν ονόματι της οικονομικής και νομισματικής ένωσης 12 εκ των 15 Χωρών Μελών της Ε.Ε..

Πέραν των πανηγυρισμών όμως, τίθεται μία σειρά σημαντικών ζητημάτων, όπως εάν η σύγκλιση των οικονομιών των εν λόγω Χωρών είναι ουσιαστική, εάν οι Πολίτες τους αποδέχονται τις νέες ρυθμίσεις και εάν έχουν ενημερωθεί περί αυτών επαρκώς.

Σε σχέση με το τελευταίο ερώτημα, ιδίως για την Ελλάδα, πρέπει να επισημανθεί, ότι μέχρι τώρα δεν έγινε μία εκτενής προσπάθεια ενημέρωσης των Πολιτών. Και προς αυτή την κατεύθυνση διατυπώνονται ενδεικτικώς οι ακόλουθες σκέψεις:

Η πολιτική ενημέρωσης περί ΟΝΕ, ΕΥΡΩ κ.ά. συναφή θέματα, πρέπει να σχεδιασθεί σε τρία επίπεδα: εθνικό, περιφερειακό, τοπικό.

Όλα τα διαθέσιμα μέσα μαζικής επικοινωνίας, εμπέλειας εθνικής, περιφερειακής, τοπικής, πρέπει να συστρατευθούν σε μία κοινή γραμμή προσπάθεια ενημέρωσης των Πολιτών.

Σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, εξ άλλου, πρέπει να χρησιμοποιηθούν και πρόσθετα μέσα, όπως π.χ. αυτοκινούμενες μονάδες ενημέρωσης, στελεχωμένες με ειδικούς Επιστήμονες, διαλέξεις σε οργανωμένες ομάδες πληθυσμού (εμπόρων, αγροτών, βιοτεχνών, κ.ά.), μαθητικοί διαγωνισμοί κ.ά..

Στην προσπάθεια αυτή δεν πρέπει να μείνουν αμέτοχα τα περιφερειακά πανεπιστήμια, τα οποία θα έπρεπε να είχαν δρομολογήσει ήδη σχετικές δράσεις.

Και ενώ όλα αυτά σε επίπεδο χώρας κρίνονται αναγκαία, ένας άλλος ζωτικός τομέας οικονομικής δράσης, η παγκόσμια ελληνική ναυτιλία, φαίνεται, ότι δεν «συγκινείται» εξ ίσου με τους υπόλοιπους παραγωγικούς κλάδους, με την επερχόμενη αλλαγή, δεδομένου, ότι κατά κανόνα οι συναλλαγές της πραγματοποιούνται σε δολάρια ΗΠΑ. Η νέα όμως πραγματικότητα θα αφήσει ανεπηρέαστη αυτή την κατάσταση;

Κωνσταντίνος ΓΕ.
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητής Τμήμ. Αστ. Περ. Ανάπτ.
Παντείου Πανεπ. Κ.Π.Ε.
Δρ Ιωάννης ΒΛΑΣΣΗΣ
Δρ Βασιλική Δ. ΔΕΛΗΘΕΟΥ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τόμ. Α'
Β' έκδοση

Αθήναι, 2000

LE DROIT DE L' UNION
EUROPEENNE

Vol. A'

Préface

Par Professeur Const. GE.
ATHANASSOPOULOS
ATHENES, 2000